

GEERTEBRIEF

Remonstrantse Gemeente Utrecht

April 2017

Thema: Overwinnen en bevrijden

6

Janneke Chardon:
"Nu leef ik pas écht!"

3

Over de essentie van
Pasen

9

Mpho Tutu-van Furth
en haar visie op Pasen

Inhoudsopgave

Van de redactie	2
Leesrooster	2
Van de redactie	2
Paasverhaal	3
Uit de kerkenraad	4
Wijkorganisatie	4
Van de voorzitter	5
Mededelingen	5
Interview met Janneke Chardon	6
Interview met Aat van Winkel	8
Interview met Mpho Tutu-van Furth	9
Interview met Eshagh uit Iran	10
Bezoek aan partnergemeente	11
Bruggen (her)bouwen	11
Schrijfactie Amnesty International	11
Diaconale geluiden en collectes	12
In memoriam	14
Compassiebijeenkomst	15
Adressen en colofon	15
Kerkdiensten	16
Agenda	16
Concerten in de Geertekerk	16
Personalialia	16
Autodienst	16

Leesrooster

In dit Lutherjaar (500 jaar geleden, in 1517, trad Luther in het openbaar en zette de reformatie in gang) volgen we een tijdlang het leesrooster zoals dat in de Lutherse traditie leidraad is geworden voor de diensten.

23 april (2^e zondag van Pasen).
Johannes 20:19-31

Niet zien en toch geloven. Daarvan moeten ook wij het vaak hebben: Erop vertrouwen dat het goed met ons komt, terwijl we niets in handen hebben. Soms het moeilijkste wat er is!

30 april (3^e zondag van Pasen).
Johannes 10:11-16

“Ik ben de goede Herder” zegt Jezus (volgens Johannes). Wie mag zich een goede pastor, arts, hulpverlener noemen? Degene die zich van harte inzet voor mensen en niet omdat ie ervoor betaald wordt. Mensen voelen dat haarfijn aan.

7 mei (4^e zondag van Pasen).

Johannes 16:16-23a

Jezus bereidt in deze en volgende fragmenten zijn leerlingen voor op zijn ‘vertrek’. Is dat zijn dood voor Pasen of zijn Hemelvaart? Hoe dan ook, er komt een tijd dat ze het zonder zijn fysieke nabijheid moeten doen, net als wij.

14 mei (5^e zondag van Pasen).

Johannes 16:5-15

Meer over Jezus ‘vertrek’. Het is beter dat ik ga, anders blijven jullie afhankelijk van mijn fysieke nabijheid en kan het bij jullie niet van binnenuit komen. Zo is het ook bij ons, mensen van deze tijd.

21 mei (6^e zondag van Pasen).

Johannes 16:23b-30

Na mijn ‘vertrek’ zullen jullie rechtstreeks met de Heilige c.q. het Goddelijke in verbinding zijn, via je eigen hart, niet meer via mij. Wij zijn in dezelfde situatie.

28 mei (7^e zondag van Pasen, bijna Pinksteren). *Johannes 15:26 – 16:4*

In weer andere bewoordingen maakt Jezus zijn leerlingen klaar om op eigen benen te staan en hun eigen hart te vertrouwen, de enige plaats waar de Geest hun en ons leven kan binnenkomen.

Florus Kruyne

Van de redactie

Voorafgaand aan de verkiezingen werden we als ‘verantwoordelijke burgers’ aangesproken op het belang om onze stem uit te brengen. Een vrije, anonieme keuze voor vrije, onafhankelijk handelende volksvertegenwoordigers. Het lijkt voor ons tamelijk gewoon. Het is zó gewoon dat we misschien wel blij zijn dat de talloze debatten en het hele circus er omheen inmiddels weer achter de rug zijn.

Ook binnen onze kerkgemeenschap lijkt vrijheid van handelen, van denken en doen bijna vanzelfsprekend. Deze Geertebrief staat in het teken van ‘overwinnen en bevrijden’ en bevat enkele verhalen van mensen voor wie hun vrijheid van handelen, denken en doen helemaal niet vanzelfsprekend was. Ze hebben offers moeten brengen, hindernissen moeten nemen of zelfs een

deel van hun verleden moeten achterlaten. Het zijn inspirerende verhalen van bevrijding van een verleden, uit een situatie of uit een omgeving die geen ruimte voor hen had. Ze hebben iets overwonnen na een bewuste keuze om vrij te willen zijn.

Verder heeft de redactie u in de vorige uitgave gevraagd om mee te doen aan een lezersonderzoek. Tientallen van u hebben de vragenlijst ‘online’ of op papier beantwoord en ingestuurd. We ontvingen waardevolle suggesties voor inhoud, opzet en redactie. Ook kwam uw voorkeur voor bepaalde vaste rubrieken duidelijk naar voren. Wij gaan hier als redactie mee aan de slag. Wel willen we u alvast meegeven dat u in goed gezelschap bent, want de Geertebrief wordt trouw en volledig door u en uw mede-lezers gelezen. Dank voor uw reacties!

‘Kleintje Pasen’

In de grote kerken zoals in de Rooms-Katholieke Kerk, de Anglicaanse of de Russisch-Orthodoxe Kerk wordt Pasen groots gevierd, met veel licht, grote koren, prachtige gewaden, bazuingeschal, gelui van de grootste klokken (Dom) enzovoort. Alle registers worden opengetrokken van het liturgisch ‘spel’ en ook letterlijk van de monumentale orgels.

Soms is het ook werkelijk meeslepend, zoals ik in 1977 ervaarde in de paasnacht in de St. Vitusdom in Praag. In het portaal van de kathedraal werd een stapel takken ontstoken in een verder donkere kerk. Met een groepje van 50 mensen stonden we eromheen. De bisschop ging ons vervolgens voor met de nieuwe paaskaars het donkere schip in richting altaar. Toen we een plekje in een van de banken hadden gevonden met een kaarsje in de hand en de paaskaars op de kandelaar werd gezet, gingen ineens alle lichten (of waren het schijnwerpers?) aan en zette een orgel en een koor in, dat al die tijd in het donker had staan wachten en overgoot ons met majesteitelijke muziek. Kippenvel gaf het, dat goed getimed theater, de echo van een grote gebeurtenis van toen, die nog steeds doorwerkt. Mooi om dat een keer meegemaakt te hebben. In de Anglicaanse Kerk kunnen ze er ook wat van. Toen we als predikantenconvent in de kathedraal van Salisbury waren, werden we ook getraakteerd op een magistrale liturgische en muzikale optocht die zijn uitwerking op het gemoed niet miste.

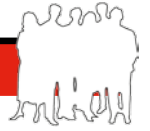
Toch: doe mij maar een kleintje Pasen. Van de weeromstuit verlang ik naar een meer intieme en verstilde viering. De essentie van Pasen is, hoe uitbundig of majestueus je het ook verpakt, toch verborgen. Wat er nu precies gebeurde en wat de vrouwelijke en mannelijke leerlingen van Jezus nu precies zagen, hoorden en beleefden en door welk gebeuren ze werden aangeraakt, is een mysterie. Naar mijn smaak maakt het zachte licht van een kaars die in het donker wordt ontstoken, in alle bescheidenheid toch precies dat verschil waar de wereld op zit te wachten. De kleine vlam en het kleine verhaal staan dicht bij me. Het verhaal bijvoorbeeld van een project opgezet door een kleine groep betrokkenen die iets moesten doen voor verwaarloosde kinderen in een armoedecultuur. En het werkt en het klopt! Het verhaal van een mensenleven waarin overwinning wordt geboekt en bevrijding wordt ervaren, de verslaving wordt beteugeld, een relatie wordt hersteld. Het is me meer waard dan de euforie van verkiezingsoverwinningen. Het verhaal van de man die vertelt van zijn nieuwe moslim-buren die zich als eersten melden als hij in het ziekenhuis wordt opgenomen en hun hulp aanbieden. Teleurstellende verhalen zijn er natuurlijk, maar dit is er óók! Er is het verhaal van iemand die ophoudt zich op haar flatje zorgen te maken over de wereld en zich aanmeldt bij een hulporganisatie. Of het verhaal van een jonge vrouw die benauwd is, pijn heeft en

soms heel angstig wordt. Ze vertelt dat ze vrede vindt door zich te verbinden met haar hart dat ze aanvankelijk verkrampd aantreft. Ze richt zich dan op de Heilige Geest en begint zich weer te ontspannen. Haar hart gaat geleidelijk open. Ze hervindt het vertrouwen. Of een oudere dame die niet meer kan en dood wil. In de ruimte van de geduldige aandacht, wordt haar levensgeest gewekt en neemt het ten slotte weer over. En zo kan ik nog wel even doorgaan.

Elders in dit paasnummer vindt u nog meer verhalen van overwinning en bevrijding. Al die kleine, verborgen verhalen waar beslissende dingen gebeuren en waarin de kracht van het Opstandingslicht voelbaar wordt. Het zijn verhalen die meestal niet verteld worden. Het is goed dat verschillende mensen in de Geertebrief ons deelgenoot maken van wat hen is gebeurd. Meestal houden mensen die verhalen voor zichzelf. Hoewel, als het echt iets is, laat het zich niet verbergen en komt het tevoorschijn, merkt de omgeving er iets van. Al die aparte verhalen samen, wereldwijd, belichamen de opstandingskracht van Pasen en zijn dus niet virtueel maar werkelijk. Toch redenen om het groots te vieren? Het mag natuurlijk. Doe mij maar een kleintje Pasen, die van het zachte kaarslicht, in plaats van de verblindende schijnwerpers, en de ingetogen vreugde wanneer Opstanding een persoonlijk verhaal wordt in plaats van de toeters en bellen. Alhoewel ik het klokgelui van de Dom niet graag zou willen missen.

Florus Kruyne

@ De kerkenraad zal overleg voeren met de landelijke organisatie van de Remonstranten over de vervulling van de vacature, die is ontstaan door het vertrek van ds. Pieter Dronkers.

@ De kerkenraad gaat akkoord met het toekennen van extra uren aan de predikanten ten behoeve van het pastoraat gedurende de vacatureperiode.

@ De kerkenraad verwacht op korte termijn twee adviezen, een van de werkgroep eredienst en een van de predikanten en de cantor-organist met betrekking tot de ervaringen met de nieuwe wijze waarop de diensten beginnen.

@ Nu ook in 2017 het in beginsel aan de landelijke organisatie af te dragen quotum besteed mag worden aan ledenwerfactiviteiten van de RGU, zal met gebruikmaking van dit geld een nieuw ledenwerkprogramma worden uitgevoerd en een medewerker publiciteit worden aangesteld.

@ De penningmeester heeft aan de hand van een helder verslag inzicht gegeven in zijn (grote hoeveelheid) werkzaamheden in het afgelopen jaar.

@ Het is wenselijk dat de contante geldstromen in de kerk goed worden geadministreerd. Daartoe heeft de penningmeester formulieren opgesteld.

@ Marianne Smits zal het transformatieproces van de activiteiten van het kerkelijk bureau na de pensionering van Betsie Blom verder begeleiden.

@ De kerkenraad heeft spelregels opgesteld met betrekking tot het peilen van meningen van de leden en vrienden. Van belang is onder meer dat tevoren bekend is welke vragen men aan wie wil stellen en wat er met de antwoorden zal worden gedaan.

@ De kerkenraad heeft een notitie 'grensoverschrijdend gedrag' besproken en be-

sloten dat het van groot belang is dat binnen onze kerkelijke gemeente openlijk kan worden gesproken over de manier waarop wij met elkaar willen omgaan. Voor seksueel misbruik zijn al protocollen beschikbaar. Maar andere vormen van grensoverschrijdend gedrag dienen ook te worden vermeden. Hierbij valt te denken aan als onplezierig ervaren toespelingen, pesten, machtsmisbruik, stalken etc. De kerkenraad overweegt twee vertrouwenscontactpersonen aan te stellen, die als (strikt vertrouwelijk) meldpunt kunnen fungeren voor klachten over grensoverschrijdend gedrag. Bovendien zouden zij tot taak kunnen krijgen om bij te dragen aan een klimaat waarin openlijk over ongewenst gedrag kan worden gesproken.

@ Aangezien de ALV van onze gemeente gepland was op de dag van de Tweede Kamerverkiezingen, wordt een nieuwe datum gekozen: zaterdag 22 april om 10.00 uur.

Marian van Leeuwen-Scheltema

Wijkorganisatie

Koerswijziging Wel & Wee

Even een opfrisser. Om op de hoogte te blijven van het wel en wee van onze 550 leden en vrienden, heeft de Geertekerk in de tachtiger jaren van de vorige eeuw de 'wijkorganisatie' opgezet. De predikanten kunnen immers niet iedereen persoonlijk kennen. De stad Utrecht is verdeeld in zeven wijken en daarbuiten in acht regio's. In totaal werken er zo'n 50 vrijwilligers als contactlid. Alle leden/vrienden krijgen een contactlid toegewezen. Het contactlid houdt contact met de aan hem/haar toegewezen leden/vrienden over het wel en wee.

Tegen het licht

We hebben als Stuurgroep Wijkorganisatie deze werkwijze opnieuw tegen het licht gehouden. We vroegen ons af of elk lid/

vriend wel behoefte heeft aan een contactlid. Zit men wel te wachten op een kennismakingsgesprek en vervolgens – met een zekere regelmaat – contact door het contactlid?

Nieuw beleid

Het lijkt ons goed om in deze tijd het *initiatief* hiervoor bij de persoon zelf te leggen en niet meer bij het contactlid. Als men nieuw in de wijk of regio komt volgt er een *aanbod* voor een kennismakingsgesprek en voor contact met het contactlid. Hier kan men dan al of niet op ingaan.

Richtlijn

Op deze manier doen we recht aan de 'mondigheid' van de leden/vrienden en

verlichten we het werk van de contactleden. De behoefte aan een contactlid kan uiteraard wijzigen. Daarom zal deze behoefte periodiek worden gepeild. Overigens is de nieuwe werkwijze bedoeld als *richtlijn*. Als een contactlid wil (blijven) werken zoals voorheen, is men daar helemaal vrij in.

*Namens de Stuurgroep Wijkorganisatie
Marianne Smits, voorzitter*

Van de voorzitter

Financiële situatie RGU / Vacature na het vertrek van Pieter Dronkers

Aan alle leden en vrienden van de RGU

Zoals in de ledenvergadering van eind november 2016 is medegedeeld heeft de kerkenraad het starten van de procedure tot vervulling van de vacature die door het vertrek van ds. Pieter Dronkers is ontstaan, aangehouden. De aanleiding voor dit besluit is de zeer onzekere financiële situatie van de gemeente. Weliswaar had de kerkenraad begin 2016 een herstelbeleid uitgestippeld, maar de resultaten daarvan waren eind november nog veel te onzeker. Voor 2016 moest in de gewone exploitatie rekening gehouden worden met een verlies van € 75.000,- en in de begroting voor 2017 moest een verlies van € 65.000,- worden ingecalculerd. Met het aanhouden van deze verliezen zijn we binnen afzienbare tijd door ons vermogen heen. Vanwege deze penibele financiële situatie zouden we ook beslist geen toestemming krijgen van de CoZa, het dagelijks bestuur van de Remonstrantse Broederschap, om tot vervulling van de vacature over te gaan.

Toch waren er in het najaar van 2016 ook hoopgevende ontwikkelingen: de financiële bijdragen van leden en vrienden bleken in 2016 hoger dan verwacht en in het najaar van 2017 zal in ieder geval de pensionering van Betsie Blom er voor zorgen dat de kosten lager zullen worden.

Inmiddels zijn de resultaten over 2016 bekend. Het verlies in de gewone exploitatie blijkt gedaald te zijn tot € 37.000,-. Dat is voornamelijk het gevolg van de buitengewone, en in zijn omvang volstrekt onvoorziene stijging van de financiële bijdragen van leden en vrienden en van de collecten. Samen waren die in 2016 € 40.000,- hoger dan in 2015; € 30.000,- hoger dan voor 2016 begroot en € 20.000,- hoger dan voor 2017 is begroot.

Die stijging heeft natuurlijk te maken met het gewijzigde beleid

inzake de financiële bijdragen. Enerzijds is een aantal leden en vrienden meer gaan bijdragen en anderzijds is het aantal mensen dat niet betaalde van ruim 160 in 2015 gezakt tot 70 in 2016. Hier spreekt vooral de betrokkenheid uit van u, als lid of vriend. De kerkenraad is u hier dan ook bijzonder erkentelijk voor.

Met deze stijging van de financiële bijdragen en de reductie van de personeelskosten komt een gezonde financiële situatie in zicht, met een stabiel evenwicht tussen inkomsten en uitgaven.

Deze ontwikkeling is voor de kerkenraad aanleiding geweest tot een verkennend overleg met de CoZa over de opvulling van de vacature. In het overleg is duidelijk geworden dat de CoZa die opvulling bijzonder belangrijk vindt vanwege het proces van vernieuwing binnen onze gemeente in de laatste jaren, de daarbij bereikte resultaten en de noodzaak hiermee door te gaan. Maar ook is duidelijk dat er een redelijke zekerheid moet zijn dat ons financiële herstelbeleid tot het beoogde resultaat leidt, namelijk dat er evenwicht is tussen inkomsten en uitgaven. Essentieel is dus dat de door ons allen in 2016 gerealiseerde omvang van de financiële bijdragen van ruim € 220.000,- niet eenmalig was, maar dat we in 2017 minimaal hetzelfde resultaat boeken.

Bovenstaande betekent dat een besluit over de invulling van de vacature pas aan het einde van dit jaar kan worden genomen. Ik hoop u hiermee over deze situatie voldoende te hebben geïnformeerd. Laten we er met zijn allen aan werken dat we zo spoedig mogelijk de vacature kunnen vervullen.

Gert-Jan Schmal, voorzitter kerkenraad

Mededelingen

De Klub

De klubbijeenkomst gaat op 14 mei plaatsvinden.

Doopdienst in de Geertekerk

Op zondag 21 mei is er weer een doopdienst in de Geertekerk. Pieter Dronkers gaat voor. Als je interesse hebt om van deze gelegenheid gebruik te maken, neem dan contact op met Pieter via pieterdronkers@gmail.com.

Nu leef ik pas écht!

Janneke Chardon maakte tweeëneenhalf jaar geleden, ze was net 75 jaar, een pelgrimstocht van ruim 400 kilometer door Noorwegen. Dit werd een keerpunt in haar leven. Ze besloot af te gaan rekenen met het minderwaardigheidscomplex waar ze al haar hele leven mee rondliep. Ze overwon de zwijgcultuur die haar van jongs af aan was bijgebracht door gebruik te maken van haar eigen creativiteit. Ze voelt zich bevrijd en alsof ze pas sinds de pelgrimstocht écht is gaan leven.

Op pelgrimstocht

Janneke vertelt: "Ik kón wel vriendelijk doen, maar eigenlijk was ik geen prettig mens, ik was heel negatief. Na het overlijden van mijn tweede echtgenoot, die ik intensief heb verpleegd, vond ik dat het leven weinig nut had. Maar ik had ergens gelezen: als je veel loopt dan komt het allemaal wel goed. Daarom nam ik het initiatief om samen met vier vrouwen de St Olavsleden te gaan lopen, een oude pelgrimroute in Scandinavië. Dagelijks liepen we 20 kilometer, gedurende 20 dagen. Ik had geen idee wat de tocht me ging brengen.

Complex

Tijdens de kennismaking met de vier reisgenoten vertelde ik hen dat ik iets aan mijn leven wilde veranderen, maar kon niet goed omschrijven wát. Door het lopen kwam er na verloop van tijd ruimte in mijn overvolle hoofd. We hadden veel bijzondere gesprekken met elkaar. Na verloop van tijd zei één van mijn reisgenoten tegen me: 'Jij hebt een enórm minderwaardigheidscomplex!' Ik beaamde dat onmiddellijk maar dacht: zo ben ik nou eenmaal, daar kan ik niets aan doen. De reisgenoten waren tijdens de reis heel lief voor me en

prezen me huizenhoog. Dat maakte me vrolijk en blij; het werd een heerlijke tocht die me veel goed heeft gedaan.

Aan de slag

Na terugkeer ging ik erover nadenken waar mijn minderwaardigheidscomplex vandaan komt. Ik kwam daarbij steeds weer bij mijn moeder uit. Ik heb haar nooit aardig gevonden en verweet haar veel. Ik realiseerde me dat ik, om los te komen van mijn minderwaardigheidsgevoel, met mijn moeder moest beginnen. Ik wilde haar gaan vergeven. Enkele weken later zag ik de aankondiging van een lezing door de theoloog Paul van Geest: 'Vergeving; goed voor de ander, weldadig voor jezelf'. Ik wist niet wie hij was, maar ging er naar toe. Het was een verhaal voor mij, heel inspirerend. Ik ben er mee aan de slag gegaan.

De minste

Ik ben opgegroeid in een zwijgcultuur. Wat niet gezegd werd, wás er niet. Dat was niet uniek voor die tijd, er werd over veel dingen niet gepraat in die tijd. Mijn moeder heeft het moeilijk gehad. Ze heeft twee oorlogen meegemaakt en de crisis in de 30-er jaren, waarin het gezin veel is kwijtgeraakt. Toch moesten ze verder. Maar het gezin liep niet lekker, er was ziekte enzovoorts. Ik ben de jongste van zes kinderen. Mijn jongste broer had ADHD en mijn zus had een gehoorprobleem waardoor ze steeds dover werd. Mijn zus en ik hadden vaak ruzie. Moeder zei dan tegen mij: 'Wees jij nu maar de wijste, dan ben je een grote meid.' Maar eigenlijk bedoelde ze: 'Wees jij maar de minste.'

Het grote zwijgen

Op de lagere school was ik nog een heel gewone leerling en nogal verlegen. Ik was goed in tekenen, schrijven, handenarbeid en braafheid. Maar toen ik bijna 12 jaar was deed zich een incident van seksueel misbruik voor door iemand van buiten ons eigen gezin. Hij gebod me er over te zwijgen en dat deed ik. Moeder zou me

toch niet geloofd hebben. Ze vroeg niets, want in haar denkwereld bestond iets niet zolang je er maar niet over praatte. Mijn moeder was horende doof en ziende blind. Het grote zwijgen begon. Op de MULO zat ik niet goed in mijn vel, was diep ongelukkig. Leraren kleineerden me. 'Ga jij maar achterin zitten, je luistert toch niet'. Mijn leraar Nederlands heeft me enorm vernederd door steeds weer te zeggen dat ik lui was en dom. Ik wist niet wat ik hiertegen moest inbrengen. Ook werd ik uitgescholden omdat ik rood haar had. Ik ontwikkelde een heel negatief zelfbeeld en durfde niet voor mezelf op te komen. Ruim zestig jaar heb ik mijzelf geminacht, ik was altijd voor mijzelf op de vlucht.

Positief

Toen ik hier tijdens wandelingen veel over nadacht ging ik me realiseren dat ik eigenlijk erg op mijn moeder lijk, ook zij deed meestal haar mond niet open. Op een dag kon ik oprecht zeggen: 'Moeder, je hebt veel meegemaakt. Het is niet jouw schuld. Ik laat het achter me'. En ik ben erover gaan praten. Ook heb ik van hout en glas

een oog gemaakt, dat mijn moeder symboliseert. Ik kijk er vaak naar en het voelt goed. Ik kan nu weer positief terugdenken aan mijn moeder.

Vervolgens bleek er nog een aantal personen te zijn die ik wilde vergeven. Bijvoorbeeld mijn eerste echtgenoot. Hij was militair en nam in de 50-er jaren deel aan de politionele acties in Nederlands-Indië en ging daarna naar Korea. Hij heeft waarschijnlijk vreselijke dingen meegemaakt, waarover hij vaak nachtmerries had, maar hij sprak er nooit over. Hij is psychisch helemaal in de war geraakt, had eigenlijk behandeld moeten worden. Tegenwoordig zouden we dit een posttraumatische stress-stoornis noemen. Inmiddels lees ik boeken over die oorlogen om me voor te kunnen stellen wat hij heeft meegemaakt. Daardoor heb ik nu meer begrip voor hem en kan ik positiever aan hem terugdenken. Ook hierover heb ik een object van hout gemaakt.

Creativiteit

Ik ben begonnen met het inzetten van mijn creativiteit doordat ik vorig jaar samen met

Vervolg van pag. 7

een vriendin uit de Geertekerk een object heb gemaakt om het verlies van mijn tien jaar oudere broer te verwerken. Hij was piloot bij de KLM en is in 1957 in toenmalig Nederlands-Guinea met een passagiersvliegtuig in zee gestort. Zijn lichaam is nooit gevonden, er was geen begrafenis. Ik was toen 17 jaar en ik heb dit nooit goed verwerkt. Elke keer als er weer een vlieg-ramp gebeurde, kwam het weer helemaal boven. Ik werkte zelf al met jeneverbes-senhout. Mijn vriendin stelde voor om ge-zamenlijk een nieuw stuk hout te gaan be-werken om dit verdriet een plek te geven. Ik schuurde het hout, zij maakte er, geïnspi-reerd door het Griekse mythologische verhaal over Phaëton, amberkleurige glazen tranen aan. Terwijl ik met het hout bezig was, dacht ik veel aan mijn broer, het werkte heel therapeutisch. Nadat dit eer-ste werkstuk klaar was, ben ik zelf doorge-gaan op dit creatieve pad. Het maken van de kunstwerken helpt me om de gebeurte-nissen uit het verleden te verwerken en ze brengen allerlei gesprekken op gang.

Écht leven

Mijn minderwaardigheidsgevoel is een heel stuk minder dan voorheen, maar laatst werd ik er weer even door overvallen. Maar het grote verschil is dat ik het nu herken bij mezelf en dat ik het op tijd kan corrigeren. Dit hele proces heeft me veel dichterbij mezelf gebracht, het heeft me bevrijd. Ik heb het gevoel dat ik tijdens de pelgrimstocht pas écht ben gaan leven en daar wil ik van genieten zolang ik kan.”

BS

Bron van levensmoed

De woorden overwinnen en bevrijden koppelt Aat van Winkel direct aan dood en zonde. Toch wordt het al-lerminst een zwaar gesprek. Overwinnen van de dood en bevrijding van de zonde.

Aat komt uit een kerkelijke hoek waar Pasen expliciet gevierd werd. “Pasen is het hoogtepunt, het moo-iste feest waar Jezus laat zien wie Hij was.” Aat legt een link naar haar werk in de verslavingszorg.

Overwinnen van de dood en bevrijding van de zonde – niet alleen maar grote woorden. “Door de ontwikkeling die ik zelf heb doorgemaakt, hebben deze woorden concretere invulling gekregen en kan ik ze echt beleven.”

Het overwinnen van de dood ziet Aat als het centrum van het christelijk geloof, van haar eigen geloof voor zover dat haar lukt. Jezus stierf en na drie dagen leefde hij weer. “Ik geloof dat daar iets van waarheid in gezeten heeft. Dat Jezus gezien is in die tijd, dat er een ander soort leven zichtbaar was. Jezus heeft nieuwe kansen laten zien en dat de dood niet het einde is.”

Het is wel een mysterie, dat opstaan uit de dood. Wát er precies qua feiten gebeurd is, vindt Aat minder belangrijk, maar “ik geloof wel dat er iets gebeurd is, dat Jezus een aanwezigheid geweest is, dat is een waarheid voor me. Kijk naar de verhalen over Jezus als een bijzonder mens. Als het zo-maar een verhaaltje geweest was, had het geen 2000 jaar overleefd. Het gaat over een kracht die zó sterk geweest is, over mensen die zó onder de indruk waren, dat

die verhalen vandaag de dag nog steeds zeggingskracht hebben.”

Bevrijden van zonde. In de klassieke theo-logie bevrijdt Jezus van de zonde. Dat Jezus gestorven is voor onze zonden, heeft Aat nooit zoveel houvast gegeven. “Ik zie het meer als een ultieme consequentie van Je-zus’ manier van leven, van het zijn-wie-Hij-was. Door zijn standvastigheid en het niet buigen voor de machten, moest Jezus het bekopen met de dood aan het kruis. Ik geloof niet dat Hij moest sterven voor onze zonden.”

Jezus’ manier van leven werkt nog steeds bevrijdend en inspirerend voor mensen. “Ik werk veel met mensen die verslaafd zijn, die vechten tegen zichzelf, tegen hun ver-slaving. Als je dat kunt overwinnen, gewel-dig! Ik heb ontzag voor de haast magische manier waarop deze mensen in evangeli-sche kringen vaak goed geholpen worden. Ik zie daar het doorgeven van onvoorwaar-delijke liefde, zoals Jezus dat deed. De kracht van de liefde en het er zijn voor de ander, zodat mensen het leven weer aan kunnen en stappen kunnen maken. Daar geloof ik in. Dat is uniek in het christelijk geloof. Mensen hebben trouwens allemaal hun verslavingen, dat is zo universeel. We moeten niet neerkijken op junkies, want wij hebben net zo goed onze zwakheden en verslavingen maar we hebben het geluk in andere netwerken te leven. Ik vind de ver-slaafde mens een mooi voorbeeld van overwinnen. En als mensen die grote lief-deskracht ervaren geeft dat nieuwe levens-moed. Dat is echte overwinning en bevrij-ding!”

MAD

De dood heeft niet het laatste woord

Mpho Tutu-van Furth, dochter van Nobelprijswinnaar Desmond Tutu, trouwde eind 2015 met een Nederlandse vrouw. Mpho was episcopaaus priester in Zuid-Afrika maar mag, vanwege haar huwelijk met een vrouw, haar ambt niet meer uitoefenen. Sinds afgelopen november woont ze in Nederland. Wij hadden een gesprek met haar in haar nieuwe woonplaats, Amstelveen.

Mpho groeide op in een bijzondere familie. In de tijd dat de meeste Zuid-Afrikanen in apartheid leefden, had de familie Tutu vrienden in alle bevolkingsgroepen. Ze vertelt: “De apartheid vond plaats buiten ons huis, niet in ons huis. De meeste zwarten werden er constant aan herinnerd dat zwarte mensen en vrouwen niets waard zijn. Ik kreeg juist van huis uit mee dat je alles kan worden en dat je even veel waard bent als ieder ander. En dat het er uiteindelijk in het leven om gaat hoe je leeft, hoe je liefhebt, wat je geeft en teruggeeft.”

Op mijn vraag wat Pasen voor haar betekent, antwoordt Mpho dat Pasen voor haar de belofte is van het leven en van een leven ná dit leven. De belofte dat God ons niet zal verlaten geeft haar kracht. Op het noordelijk halfrond valt Pasen, synoniem voor opstanding en vernieuwing, samen met de lente, waarin de natuur weer tot leven komt. Maar het zuidelijk halfrond begint met Pasen de winter en is de ontwikkeling in de natuur juist tegengesteld aan vernieuwing. Daardoor is het bijna alsof je Pasen daar achterstevoren beleeft. Ze ervaart het paasverhaal als een soort oefening. Een oefening voor je eigen dood of voor de dood van een dierbare, zodat je er niet totaal door overrompeld wordt wanneer het gebeurt. Ze vervolgt: “Tijdens de apartheid in Zuid-Afrika gaf het paasverhaal ons veel kracht. Mijn ouders werden vaak bedreigd. Mijn vader zei dan: ‘Weet je, de dood is niet het ergste wat ons kan overkomen’. En daardoor was

opeens de dreiging of de angst voor de dood verdwenen. Ja, de dood is er maar het heeft niet het laatste woord.”

Op de vraag hoe de thema's *overwinnen* en *bevrijden* in haar leven een rol spelen antwoordt Mpho: “Overwinnen klinkt een beetje militaristisch maar ook het christendom roept op om te vechten tegen de krachten die welzijn en vrede vernietigen. Voor mij persoonlijk is het overwinnen van mijn eigen vooroordelen heel belangrijk geweest. We zijn snel geneigd om op basis van uiterlijk een vooringenomen idee te hebben over wie we tegenover ons hebben. Ras, geslacht, lengte, haar van iemand is maar een stukje van het verhaal, het is niet wie we wérkelijk zijn. Ik vind het een voorrecht om veel verschillende mensen te ontmoeten die me blijven verrassen, om daardoor interesse te houden voor en nieuwsgierig te blijven naar de ander. Een mens met een dieper verhaal dat het verdient om verteld te worden.” Mpho zag zichzelf lange tijd zonder enige twijfel als ‘hetero’ “full stop”. Maar toen ze haar huidige partner, Marceline, ontmoette, werd

ze overdonderd door haar gevoelens voor haar. Mpho: “Het was heel grappig, je bent vijftig jaar oud en je voelt je als een verliefde puber. Heel cliché, maar ook heel fijn.”

Samen met haar vader schreef Mpho ‘*The book of Forgiveness*’. Dit gaat uit van de gedachte dat we allemaal leden zijn van dezelfde familie. Op dit moment in de wereld lijken we juist steeds verder af te drijven van het idee dat we allemaal broers en zusters van elkaar zijn. Toch ziet Mpho de toekomst hoopvol en met vertrouwen tegemoet. Ze denkt dat mensen zich meer en meer realiseren dat we verbinding met elkaar nodig hebben. Op dit moment is het nog vaak een wat oppervlakkige verbinding door middel van social media, maar volgens Mpho laat dit juist zien dat mensen hunkeren naar diepere verbondenheid. Een deel van onze menselijkheid is de erkenning dat de ander met ons verbonden is, dat we wederzijds van elkaar afhankelijk zijn. Maar misschien bereiken we ons doel op een andere manier dan we hadden verwacht.

MS

Man uit Iran

Ruim 30 jaar geleden stapte een man met een tas in de hand uit de trein. Met donkerbruine ogen keek hij ons vorschend aan om daarna een glimlach tevoorschijn te toveren die je wel moest beantwoorden. Het ijs was gebroken. De communicatie tussen ons, een Nederlands gezin, en deze man uit Iran haperte nogal eens. Ons Farsi was non-existent en zijn Engels was nog erg 'basic'. Toch was het snel duidelijk dat deze Eshagh uit de miljoenenstad Mashad, een kleine 6.000 kilometer van ons huis, gewoon bij het gezin hoorde en dat wij een volwassen gezinslid en ik een برادر ('baradar', broer) erbij hadden gekregen. Beetje bij beetje werd ons duidelijk dat Eshagh, die politiek asiel had aangevraagd

vassen' op de markt. Dat had Eshagh ook gedaan en dat is onder een hardvochtig theocratisch regime niet vanzelfsprekend. Na een arrestatie had hij het ongeluk om in een gevangenis terecht te komen waar hij – zoals hij zelf zegt – een slechte tijd doormaakte. Via een moedig ingrijpen van zijn moeder, dochter van een plaatselijk bekende imam, kwam hij zonder uitleg vrij. Hij heeft geprobeerd in Iran zijn leven weer op te bouwen na de belofte om zich niet meer met politiek te bemoeien. De toegang tot de universiteit werd hem voorgoed ontzegd. In die tijd is Eshagh een ijsalon begonnen. Na een poosje kwam hij toch weer in het verzet terecht en moest hij op een dag letterlijk rennen voor zijn

vliegveld in Nederland was. Nederland, dat kende hij door de zwartbonte koeien in Iran.

Bevrijding

Zoals hij zelf zegt, is niet de aankomst op Schiphol na die barre reis het moment van bevrijding geweest. De lange asielpcedure van bijna drie jaar waarin hij feitelijk weinig meer kon en mocht doen dan afwachten was een reis op zich. Eshagh heeft in die tijd, door zijn Iraanse charme, veel vrienden gemaakt. Van zijn lotgenoten bij Vluchtelingenwerk tot en met de mensen van de vreemdelingenpolitie waar hij elke week zijn opwachting moest maken. Voor ons duurde de procedure al lang, voor hem als politiek vluchteling was het wachten op de A-status zoiets als 'het wachten op Godot'. We hebben het met champagne gevierd toen hij zijn status kreeg. Voor Eshagh was dat het moment van bevrijding en het begin van het bouwen van een leven in Nederland.

Overwinning

Eshagh is een echte ondernemer en hij kan niet stilzitten, zegt hij zelf. Na succesvol gestart te zijn met een computerwinkel, is hij inmiddels weer een ijsalon begonnen, uiteraard ook met Iraans ijs. Maar geeft dat een gevoel van overwinning? Welke overwinning op wie of wat, vraagt hij mij. Als ik hem herinner aan de tijd van vroeger in Iran, dan begint hem te dagen dat ik weer typisch met Nederlands moreel besef teveel in het verleden leef. Voor zijn vrouw en zijn drie kinderen, waarvan de oudste studeert aan de WUR (Wageningen University & Research), is Iran ver weg en vooral een prachtig land met een grote familie, die hen warm verwelkomt als zij op bezoek komen. Voor Eshagh is de aanleiding van zijn vlucht de reden om nu vooral in het heden te leven, te werken in zijn eigen zaak en bezig te zijn voor en met zijn gezin. Hij, trotse Pers, haalt daarbij ook de Perzische filosoof Zaratustra aan, die de morele keuze van de mens verwoordde als 'goede gedachten, goede woorden en goede daden'.

MK

bij aankomst op Schiphol, een naargeestige reis achter de rug had. In onze politieke actieve familie was het gewoon om hardop je mening te verkondigen en het ook hardgrondig oneens te zijn met wie dan ook die politieke macht had. Natuurlijk deden we mee aan campagnes; van het plakken van posters, het delen van flyers tot het 'can-

leven om vervolgens bij nacht en ontij – zonder afscheid van zijn familie te nemen – af te reizen richting Pakistan. Pas jaren later hoorden we van de gevaarlijke grensovergang door dikke duisternis onder leiding van een smokkelaar. Via Pakistan kwam Eshagh uiteindelijk terecht op Schiphol, waarvan hij wist dat het een

Bezoek aan Partnergemeente Transsylvanië (Roemenië) met Hemelvaart

De reis staat gepland van 24 - 29 mei 2017. Wij zullen op zondag 28 mei bij de partnergemeente een confirmation ceremony (belijdenis) meemaken. Daarom zal het thema voor dit bezoek **Jeugd** zijn.

Voor meer informatie of heb je belangstelling om mee te gaan, laat het dan weten aan de werkgroep partnergemeente via Mariken Hanke van Peurse, e-mail: mhankevp@gmail.com of tel: 030-2446556.

Bruggen (her)bouwen

Van 20 tot 30 april brengen leden van de werkgroep Utrecht-Kirkuk een bezoek aan Irak om mogelijkheden voor wederzijdse steun bij interreligieuze praktijken te onderzoeken. Arie Nico Verheul neemt, als lid van het UPLR (Utrechts Platform voor Levensbeschouwing en Religie) deel aan deze reis. De Utrechtse vertegenwoordigers willen bisschop Mirkis steunen, die werkt aan de opbouw van een nieuwe, vreedzame en democratische samenleving in zijn vaderland.

Kirkuk ligt in het veilige gebied van Noord-Irak en telt anderhalf miljoen inwoners en 600.000 vluchtelingen die in primitieve omstandigheden wachten op betere tijden. Al eeuwenlang leven hier moslims, yezidi's en christenen samen. Mirkis en zijn Chaldeeus-Katholieke kerk bekommeren zich over een kamp met 4000 verdreven mensen. Daarnaast heeft de bisschop de zorg voor honderden jonge mensen op zich genomen. Hij biedt hen onder andere woonruimte en de kans om aan de Arabischtalige universiteit van de stad te studeren. De bisschop hoopt dat door deze mogelijkheid de jonge mensen besluiten in Irak te blijven. Hij mikt op de vorming van een nieuw kader voor de wederopbouw van het land. Door hun ervaring van vreedzaam samenleven worden zij hopelijk voortrekkers in Irak. De Utrechtse vertegenwoordigers willen graag leren van de ervaringen die in Kirkuk worden opgedaan met betrekking tot diversiteit van geloof en levensbeschouwing. Meer weten? Zie www.youtube.com/watch?v=VGx9WzqFm50 en www.uplr.nl

Arie Nico Verheul

Schrijfactie Amnesty International Eerste Paasdag

De Tibetaan Tashi Wangchuk zette zich in voor Tibetaanse taallessen in het onderwijs.

De Chinese autoriteiten pakten hem ruim een jaar geleden op omdat hij zou aanzetten tot separatisme. Hij kan vijftien jaar gevangenisstraf krijgen.

Tashi Wangchuk uitte op social media zijn zorgen over het feit dat Tibetaanse kinderen hun moedertaal niet meer vloeiend leren spreken, omdat alle lessen worden gegeven in het Mandarijn.

Tibetanen in China worden vaak gediscrimineerd en beperkt in hun recht op vrijheid van geloof en vrijheid van meningsuiting.

De New York Times maakte in 2015 een artikel en een korte documentaire over hoe Wangchuk tevergeefs een rechtszaak probeerde aan te spannen voor meer onderwijs in het Tibetaans. De politie gebruikte de film als bewijs dat hij aanzette tot separatisme. Hij zou hiermee het internationale imago en minderhedenbeleid van China in diskrediet brengen. Wangchuk zit sinds eind januari 2016 vast.

Na afloop van de dienst op Eerste Paasdag kan een brief aan de Chinese autoriteiten worden ondertekend, waarin wordt gevraagd om onmiddellijke en onvoorwaardelijke vrijlating van Wangchuk.

Werkgroep Amnesty International

Diaconale Geluiden en collectes

Samenstelling diaconale commissie: afscheid en welkom

De diaconale commissie is sinds het vertrek van Pieter Dronkers qua samenstelling in wat onrustig vaarwater gekomen. Heleen Reitsma is half maart gestopt met de commissie. Een intensieve nieuwe baan met bijbehorende opleiding in een heel ander deel van het land noodzaakte haar daartoe. We bedanken haar voor meer dan 5 jaar inzet en betrokkenheid. Haar deelname in de commissie tekende zich door kennis van zaken, mildheid, gevoel voor humor en haar consciëntieuze bijdragen in de zorg voor individuele hulpvragers.

Heel blij zijn we met Hans van Commenée, die heeft toegezegd om haar plaats in de commissie in te nemen. Hij heeft in het verleden al ruime ervaring opgedaan met het diaconaat en we verheugen ons op de samenwerking.

Collectes afgelopen tijd...

INLIA (5 februari)

Deze collecte, die geormerkt was voor de Transithuis-methodiek van INLIA, bracht ruim € 348,- op.

Kerk in actie – kindervakantieweken voor vluchtelingen (5 maart)

Vluchteling zijn is een stressvol bestaan vol onzekerheid, waarvan afstand nemen door middel van vakantie zowel welkom als moeilijk te realiseren is. VluchtelingenWerk

Nederland werkt samen met verschillende organisaties om vakantieweken te organiseren, of themaweken en vakantieactiviteiten bij asielzoekerscentra. Via Kerk in Actie steunen we dit doel met € 220,-.

Collectes komende tijd...

Amnesty International (2 april)

Amnesty International ziet als onafhankelijke organisatie wereldwijd toe op de handhaving van mensenrechten en komt op voor gewetensgevangenen. Daarnaast voert zij actie tegen marteling en de doodstraf. Dankzij de permanente druk door Amnesty International (meer dan één miljoen brieven afgelopen jaar vanuit Nederland) zijn er door verschillende landen 650 gevangenen vrijgelaten en is in 40 landen de wetgeving in positieve zin aangepast.

De opbrengst van deze collecte leest u in de volgende Geertebrief en op het kleine schoolbordje bij de koffietafel na de dienst op 2 april.

Universitair Asiel Fonds (Pasen 16 april)

Sinds 1948 steunt de stichting voor vluchtelingen-studenten, UAF, hoger opgeleide vluchtelingen bij hun studie en het vinden van een baan op niveau. Jaarlijks zijn dit er ongeveer 2500. Een student wordt geholpen bij het vinden van zijn/haar weg in het Nederlandse onderwijsstelsel, er worden bijeenkomsten georganiseerd en waar nodig wordt financiële ondersteuning voor studie-

kosten geboden. De inkomsten van het UAF zijn afkomstig van donateurs, voor een deel van de Nationale Postcode Loterij en soms in de vorm van subsidies van gemeenten en ministeries voor specifieke projecten. Meer informatie en mogelijkheden om actief bij te dragen vindt u op www.uaf.nl.

Villa Vrede (7 mei) zelf op straat?

Op 7 mei is de diaconale collecte voor Villa Vrede, hoewel de collecte van 7 november jl. ook al voor dit doel was bestemd. Villa Vrede heeft naar ons idee extra aandacht nodig, omdat zij eind 2017 haar huisvesting kwijtraakt. De Marcus-

Iets voor u?

Mocht u anders dan financieel uw bijdrage willen leveren, kijk dan eens hieronder. Misschien weet u een oplossing. Het zou heel welkom zijn.

Gevraagd	Naam en plaats, link	Gegevens
Nieuwe locatie (ong. 100 m2) eind 2017 vanwege verkoop kerk!	Villa Vrede, Utrecht www.villavrede.nl	mail: info@villavrede.nl tel. 030-8778095 of 06-24970862
Nieuwe locatie eind 2017 vanwege sloop pand! Slaapplaats voor 30 mannen.	Toevlucht, Utrecht www.toevluchtutrecht.nl/meehelpen/nieuwe-locatie-gezocht	Reactie voor eind april naar ftjmdk@gmail.com , tel. 06 40 74 40 16 of Roolbekkink@gmail.com 06 55 11 28 36

Het Surf Project

kerk, waarvan een deel onderdak bood aan de Villa, wordt gesloten. Villa Vrede is als dagopvang voor ongedocumenteerden in de Gemeente Utrecht een onmisbare plek. Kijkt u alstublieft uit of u ergens een geschikte ruimte weet. (Zie ook onder Iets voor u?)

Bedankjes

We kregen een reeks bedankjes van organisaties die in 2016 van de RGU een bedrag ontvingen. Er worden steeds mooie dingen gedaan met het geld dat we geven. Het gaat om: Stichting Steuncomité Asielzoekers en Vluchtelingen in Zeist (telefoonkaartenactie), Villa Vrede (dagopvang mensen zonder papieren in Utrecht), Stichting Communication Middle East (dialoogseminars tussen Palestijnen en Israëli's), Amnesty International (mensenrechten wereldwijd), Stichting Dienstencentrum Gered Gereedschap (verbetering perspectief kansarme jongeren in Kenia), Tamsarya (ontwikkelingswerk Nepal), Exodus Nederland (perspectief voor (ex)gedetineerden),

Rode Kruis (noodhulp Jemen) en Hospice Heuvelrug. Dank aan u!

In het spotlicht: het Surf Project

De eerste zondag van de maand collecteren we voor een specifiek doel, de andere zondagen 'voor de diaconie'. Met dat geld ondersteunen we projecten die een jaarlijks bedrag van de RGU krijgen, en ook die projecten willen we onder uw aandacht brengen. Deze ene keer is het een project waarin de naderende zomer doorklinkt; het Surf Project. Het kreeg een bedrag van € 500,-. Sinds 2014 maakt het Surf Project het mogelijk om kinderen met autisme, Down syndroom of ADHD te leren surfen in een aangepaste omgeving met individuele begeleiding. Het is een unieke ervaring, waarbij kinderen de stoere surfsport kunnen ervaren die normaal gesproken onbereikbaar voor hen is.

Het Surf Project biedt een vaste structuur en geeft onder andere ondersteuning door middel van pictogrammen (plaatjes) van de lesopbouw. De surflessen zijn op maat ge-

maakt. Het surfen heeft door deze aanpak een positief effect op de ontwikkeling van deze kinderen. Het versterkt hun zelfvertrouwen, de sociale vaardigheden en fysieke fitheid.

Komend seizoen werkt het project samen met lokale surfscholen in Zandvoort, Ouddorp en Camperduin. Gecertificeerde instructeurs geven les en getrainde vrijwilligers met affiniteit met surfen en deze specifieke doelgroep bieden individuele begeleiding.

De schenking vanuit de diaconale gelden van de RGU wordt besteed aan de *beachflags* in de verschillende teamkleuren. De vlaggen vormen op het strand een herkenbaar verzamelpunt voor de deelnemers en zijn zodoende van groot belang voor de structuur en de veiligheid van de deelnemers. Voor meer informatie, zie www.surfproject.nl

*Gezegende Pasen
namens de Diaconale Commissie,
Marijke Kools*

Hans Borleffs

‘Door duisternis tot licht’ staat er boven de rouwkaart, die bericht over het overlijden van Hans Borleffs. Het is de titel van een boek geschreven door Raden Adjeng Kartini.

Hans was een ‘Woudkapeller’ in Bilthoven én hij bleef van harte verbonden met de Remonstranten. Hij kwam ieder jaar naar de regioavond.

Op een avond over levenskunst zei hij: ‘Ik vraag graag aandacht voor het woord vertrouwen.’ (met een hele dikke streep er onder). ‘Mijn leven gaat zoals het wordt gegaan. Er overkomen mij dingen – die vallen mij toe. Nare zaken en dingen die een vervolg krijgen: ze gaan een rol spelen. Let goed op, want het gebeurt in je. Dat idee geeft me rust. Mijn ervaring is dat God er voor mij is – de dragende kracht – als je dat kunt aanvaarden.’ Hij ervoer dat ook toen Joan, zijn echtgenote, was overleden.

Hans, zo vertelde hij, woonde als kind in Nederlands-Indië. Zijn vader zat ‘in de suiker’. Hij vond een boek in de bibliotheek met de titel ‘Door duisternis tot licht’. Hij zei toen: ‘Daar schreef ik wat over en meditatief schrijvende kwamen er dingen boven.’ Hans duidde ze aan met ‘mijlpalen in mijn leven’. ‘Ik maakte ze opnieuw mee en ik zag er een rode draad tussen lopen. En dat geeft vertrouwen – zo je wilt: ‘ge-loof’ – dat ik dat kan zien. De mooie en de minder mooie dingen die er gebeurd zijn. Als jongen heb ik tien jaar mijn ouders niet gezien. Ik was dertien jaar toen het begon. Mijn moeder had dit in de kamptijd beleefd. Ik ben er voor open gaan staan: mijn moeder had ook dit vertrouwen.’

Hans maakte (naast de oneindig andere en betekenisvolle dingen die hij in zijn leven heeft gedaan) studie van ‘De levensloop van de mens’ van Ben Lievegoed. Hij benadrukte in de kring dat je voor je pensioen al nagedacht moet hebben over de vraag: ‘wat maak ik nu verder van mijn leven? Levenskunst heeft te maken met het vinden van jouw antwoord op de ellende die je meemaakt en die je ziet in de

wereld.’ Hij vroeg zich af of dat niet een luxeprobleem was voor Westerlingen. Volgens hem niet, want ‘leven in het Westen is ook een kunst. En het hoort bij levenskunst dat je iets overdraagt.’ Hij zei met enige voorzichtigheid: ‘verantwoordelijkheid bij voorbeeld?’

Hans werd geboren op 12 februari 1923 en is in alle rust overleden op 14 maart 2017 na een rijk gevuld en bijzonder actief leven. Zelfs na zijn overlijden bleef zijn verantwoordelijkheid nog even doorspreken: men werd verzocht om in plaats van bloemen een bijdrage mee te nemen voor de studiefonds voor de Kinderen van Szentpeter in Roemenië.

Dat de gedachte aan hem ons mag inspireren!

Alleke Wieringa

Aty van den Dool

Op 21 maart jl. overleed Aty van den Dool-Futselaar in de leeftijd van 99 jaar. Op 11 april zou zij 100 geworden zijn. Tot en met haar 95^e levensjaar was Aty gezond en levendig. Ze had een grote en ruime belangstelling voor kunst, cultuur, geschiedenis, godsdienst en niet te vergeten, mensen. Zij was een betrokken deelnemster aan diverse gespreksgroepen van de RGU. Haar zelfstandigheid en vrijheid, waren een groot goed voor haar. Ze kon intens genieten van de mooie dingen des levens en van alle lieve mensen op haar pad, niet in het minst van haar nageslacht tot achterkleinkinderen aan toe. Het verlies van haar geliefde echtgenoot Herman, en haar dochter waren ingrijpend. Zij heeft het moedig gedragen.

Een fijngevoelige antenne voor de geestelijke wereld, een innemende en pittige persoonlijkheid en een bepaalde avontuurlijkheid maakten haar tot een boeiend en geliefd mens. Ik vergeet het lichte en het licht in haar blik niet gauw. Zo’n vijf jaar geleden werd Aty ziek. Ze kon al gauw niet meer zelfstandig wonen en moest verhuizen naar de Amandelhof (Zeist). Ze leverde veel in en haakte steeds meer naar het

einde. De bezoeken van haar zoon, schoondochter, schoonzoon, kleinkinderen, achterkleinkinderen waren voor haar telkens een bron van opleving en geluk. Ook enkele trouwe kennissen en vriendinnen stonden haar bij, tot het einde mocht komen. In overgave is Aty heengegaan. Op 27 maart vond de crematieplechtigheid plaats in Daelwijck bij welke gelegenheid ik namens haar geliefde RGU mocht voorgaan. Dat Aty in het Licht mag zijn.

Florus Kruyne

Compassiebijeenkomst

Op zaterdag 1 april organiseert de Nieuwe Hoorneboeg Groep op het prachtige landgoed “De Hoorneboeg”, een bijeenkomst over compassie. Het vertrekpunt hierbij is het boek dat Karen Armstrong hierover in 2009 schreef met dezelfde titel. Het onderwerp blijft actueel en het boek is recent opnieuw uitgegeven. ISBN 978 90 234 5973 6. Uitgeverij: De Bezige Bij.

Verloop van de dag

De dag start met een inleiding over het boek door Ds. Tina Geels, Remonstrants predikant in de Gemeente Vrijzinnig Delft. Zij schetst Karen Armstrong als iemand die een positief perspectief biedt op de westerse cultuur die op drift geraakt lijkt.

Voor het middagprogramma kan een keuze gemaakt worden uit een viertal mogelijkheden: creatief, meditatie of actief.

Praktische zaken

Datum: Zaterdag 1 april, adres: Hoorneboeg 5, 1215 RE Hilversum, in de ‘Schoor’.

De dag begint om 10.00 uur en wordt om 16.30 uur afgesloten. De kosten bedragen €25,- inclusief koffie, thee en lunch.

Rekeningnummer: NL71 RABO 0359 9525 85 t.n.v. de Heer B. Aten.

Heb je belangstelling voor deze dag? Je kunt je opgeven of verdere informatie opvragen door een mail te sturen aan: nieuwehoorneboeggroep@gmail.com. Verdere informatie wordt je dan per mail toegestuurd.

Je kunt ook bellen met Nelleke Lampen: 035 6943848

Namens de voorbereidingsgroep:

Bart Aten, Tijn Kappelle, Nelleke Lampen en Liesbeth Lopes Cardozo

Adressen en colofon

Remonstrantse Gemeente Utrecht

Geertekerk, Geertekerkhof 23
3511 XC Utrecht
E: rgu@geertekerk.nl
website: www.geertekerk.nl
banknr. NL27 INGB 0000 2804 46
t.n.v. Remonstrantse Gemeente Utrecht

Kerkelijk bureau in de Geertekerk

geopend di. t/m vr. 09.30 – 12.00 u
T: 030-2340198

Predikanten

Ds. F. Kruyne

Arie van den Heuvelstraat 29
3981 CT Bunnik
E: fkruyne@planet.nl
T: 030-2368873, tel. spreekuur: wo. do.
vr. 18.00 – 19.00 u.

Mw. Ds. A.L. Wieringa

Distelvlinderberm 56
3994 WT Houten
E: alwieringa@icloud.com
T: 030-2882908, tel. spreekuur: di. wo.
do. 17.00 – 18.00 u.

Diaconale Commissie

Mw. I. Rombach
E: diaconie@geertekerk.nl
banknr. NL87 INGB 0000 1198 01
t.n.v. Penningmeester Diaconale
Commissie RGU

Voor overige gegevens: zie jaarboek en programmaboek, verkrijgbaar via het kerkelijk bureau.

Redactie Geertebrief

Lisette Korteling (eindredactie),
Michiel Krijvenaar, Marie Anne Dekker, Marianne Speckmann, Barbara Schouten
E: redactie@geertekerk.nl
Geertekerkhof 23, 3511 XC Utrecht
Lay-Out: Pixels and Pencils, Houten

De volgende Geertebrief verschijnt op 26 mei 2017. Kopij inleveren uiterlijk op **woensdag 10 mei** vóór 10.00 uur

Kerkdiensten

Remonstrantse Gemeente Utrecht Geertekerk, Geertekerkhof 23

Aanvang 10.30 uur

- 09 apr ds. Alleke Wieringa, Palmzondag,
Verteluur, crèche, Klub
- 13 apr ds. Florus Kruyne, Witte
Donderdag, Woord en Tafel,
aanvang 19.30 uur
- 14 apr ds. Alleke Wieringa, Goede
Vrijdag, aanvang 19.30 uur
- 16 apr ds. Florus Kruyne, Pasen, mmv
Geertecantorij, Verteluur, crèche
- 23 apr ds. Florus Kruyne
- 30 apr ds. Alleke Wieringa, Woord en
Tafel
- 07 mei ds. Carolien Cornelisse, Do-Re
dienst
- 14 mei ds. Alleke Wieringa, Klubdienst
- 21 mei ds. Pieter Dronkers, doopdienst,
Verteluur, crèche
- 28 mei ds. Lense Lijzen

Remonstrantse werkgroep West-Betuwe

R.K. Kerk, Stationsweg 11, Geldermalsen
Aanvang 09.30 uur

- 13 apr ds. J.D. Noest, Witte Donderdag,
Avondmaalsdienst, aanv. 19.00 u.
- 16 apr ds. H.J. Siebrand, Pasen
- 07 mei dr. K.J. Holtzapffel

Agenda

11 apr Spiegeltocht, o.l.v. Irene Kool, 20.00
uur Gerrit Rietveldhof 15, Utrecht

18 apr Bijbelkring Zeist, o.l.v. ds. Heine
Siebrand, 14.00 uur in de Oldenborgh,
Arnhemse Bovenweg 16, Zeist

22 apr ALV 10.00 uur in de Geertekerk.
Vanaf 9.30 uur inloop en koffie

09 mei Spiegeltocht, o.l.v. Irene Kool, 20.00
uur Gerrit Rietveldhof 15, Utrecht

16 mei Bijbelkring Zeist, o.l.v. ds. Heine
Siebrand, 14.00 uur in de Oldenborgh,
Arnhemse Bovenweg 16, Zeist

Geertekerk concertagenda april – juli 2017

Zondag 9 april – 15.30 uur

Johannes Passion door Kamerkoor Lamusa,
kamerkoor van de Geertekerk, diverse
solisten olv Maarten van der Bijl
Info: www.lamusa.nl

Zondag 7 mei, 4 juni, 10 september – 19.30 uur

Bachcantatedienst in de Geertekerk: elke
dienst staat er een andere cantate van J.S.
Bach in de schijnwerper. Het publiek zingt
mee met het koraal.

Info: www.bachcantates-utrecht.nl

Zaterdag 22 april – 20.15 uur

Orkest van Utrecht speelt muziek van
Nederlandse componisten: Oscar van He-
mel, Hendrik Andriessen en Johannes
Verhulst.

Info: www.orkestvanutrecht.nl

Zondag 23 april, 25 juni – 16.00 uur

Vloeken in de kerk: op zoek naar een
nieuwe invulling van de kerk: actualiteit,
theater, muziek en prikkelend.

Elke bijeenkomst heeft een eigen thema.

In april # liefde. Info: via Facebook,
[@vloekenindekerk](https://www.facebook.com/vloekenindekerk)

Zaterdag 13 mei – 20.15 uur

De vaste repetitieruimte wordt omgeto-
verd in concertzaal voor Kamerorkest
Pulcinella.

Muziek van Delius/Beecham, E. Elgar cel-
loconcert nr. 2 (solist Pepijn Meeuws) en
J. Brahms

Info: www.kamerorkestpulcinella.nl

Vrijdag 26 mei – 20.15 uur

Symfonieorkest Bellitoni speelt een Sjosta-
kovitsj programma

Info: www.bellitoni.nl

Zaterdag 27 mei – 19.00 uur

Danssalon: Laatste keer tango dansen van
dit seizoen

Info: www.tangolazapada.nl

Zaterdag 10 juni – 20.15 uur

Kamerkoor JIP: ...And I become a wall:
diverse muziekstijlen en (volks)melodieën
uit de Balkan. Een muzikaal teken van hoop
en verbondenheid voor deze regio die zo-
veel geweld heeft gekend.

Info: www.kamerkoorjip.nl

Donderdag 22 en zaterdag 24 juni – 20.15 uur

Utrechts Studenten Concert met werken
van B. Britten, L. Janáček en J. Brahms

Info: www.usconcert.nl

Autodienst

Wanneer u op zondag wilt worden opgehaald om naar de kerk te gaan kunt u contact opnemen met het Kerkelijk Bureau via e-mail (rgu@geertekerk.nl) of 030-2340198. U krijgt dan het rooster toegestuurd waarin is aangegeven wie er autodienst heeft.